RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 236.834 van 20 december 2016
in de zaak A. 216.217/X-16.275.

In zake : Marc VERBINNEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE OUD-HEVERLEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen
en
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Rasschaert
kantoor houdend te 9300 Aalst
Désiré De Wolfstraat 18

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 juni 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing in beroep van onbekende datum, ter kennis gebracht aan verzoeker d.d. 24 april 2015, van de gemeentesecretaris van de gemeente Oud-Heverlee inzake de evaluatie en het evaluatieresultaat van de heer Verbinnen Marc, waarbij de evaluatie en het evaluatieresultaat ‘ongunstig’ van 29 december 2014 wordt bevestigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Emma Verstraete, die *loco* advocaten Tom De Sutter en Wim Rasschaert verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker, sinds 1 november 2009 diensthoofd Werken van de afdeling Infrastructuur bij de gemeente Oud-Heverlee, wordt op 20 december 2013 ongunstig geëvalueerd voor de periode van 1 oktober 2011 tot 15 december 2013.

Na onder meer vijf “opvolggesprekken”, wordt hij op 29 december 2014 ook ongunstig geëvalueerd voor de periode van 16 december 2013 tot 28 december 2014. Blijkens de motivering “blijven meerdere competenties onvoldoende gescoord” “[o]ndanks de intensieve opvolging”.

Na beroep van verzoeker tegen de evaluatie, heeft op 25 februari 2015 een hoorzitting plaats bij de beroepsinstantie.

De beroepsinstantie adviseert op 31 maart 2015 “om het resultaat van de evaluatie aan te passen in ‘gunstig’” omdat de evaluatie de artikelen 53, 55 en 57 van de gemeentelijke rechtspositieregeling schendt.

In een achttien bladzijden tellend besluit verwerpt de gemeentesecretaris van de gemeente Oud-Heverlee op 24 april 2015 de kritiek in het advies van de beroepsinstantie en bevestigt zij de evaluatie en het evaluatieresultaat “ongunstig”.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker leidt een eerste middel af uit de schending van artikel 57 van de gemeentelijke rechtspositieregeling van de gemeente Oud-Heverlee.

Hij licht in het verzoekschrift in de eerste plaats toe dat de verwerende partij “op geen enkel ogenblik enige actie ondernomen [heeft]” om hem de mogelijkheid te bieden zijn beweerde tekortkomingen te verbeteren. Zijn vraag per e-mail van 3 maart 2014 om een takeninventaris te verkrijgen bleef onbeantwoord.

In de tweede plaats bekritiseert hij dat er tussen de negatieve evaluatie van 20 december 2013 en het eerste opvolggesprek vier maanden verstreken zijn en dat nadien “de ondertekening en kennisgeving van de opvolggesprekken elkaar zo snel op[volgen] dat het [hem] onmogelijk gemaakt wordt om zijn functioneren en de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren”.

In de derde plaats merkt hij op dat “de verschillende opvolggesprekken duidelijk een verschil qua *lay-out* en plan van aanpak tijdens de gesprekken” hebben.

Ten slotte betoogt en herhaalt hij dat er met hem geen concrete structurele afspraken zijn gemaakt die een bijsturing ten gronde tot gevolg kunnen hebben. Er was, zijn inziens, “absoluut geen sprake van een begeleidingstraject”.

5. Verzoeker benadrukt in de memorie van wederantwoord dat er tijdens geen enkel overleg of gesprek een omschrijving van zijn takenpakket is gegeven. Indien er een takeninventaris was opgesteld, konden de evaluatoren hebben vastgesteld dat slechts enkele taken niet verliepen zoals gepland en dat er slechts over enkele taken opmerkingen waren. Zelf zou verzoeker door het opstellen van een takenlijst zicht krijgen op zijn exact takenpakket en op de verwachtingen van de verwerende partij.

Voorts geeft verzoeker nog aan dat het niet correct is dat er tijdens de overlegmomenten en gesprekken doelstellingen werden geformuleerd en afspraken werd gemaakt over zijn functioneren. De overlegmomenten en gesprekken betroffen louter besprekingen “in het kader van de normale, dagdagelijkse uitvoering van het werk (= werkoverleg)”.

Beoordeling

6. Artikel 57 van de toepasselijke gemeentelijke rechtspositieregeling bepaalt:

> “Het personeelslid krijgt tussentijds feedback over zijn manier van functioneren.
>
> De feedback neemt de vorm aan van een functioneringsgesprek met het personeelslid. Onder functioneringsgesprek wordt verstaan: een tweegesprek tussen de rechtstreekse leidinggevende en het personeelslid met het oog op het optimaal functioneren van het personeelslid en de optimale kwaliteit van de dienstverlening. Zowel het personeelslid als zijn leidinggevende brengen te bespreken punten aan.
>
> Het functioneringsgesprek vindt plaats op vraag van het personeelslid of van zijn leidinggevende, maar minstens éénmaal in de helft van de evaluatieperiode. Als feiten of gedragingen van het personeelslid die een negatieve weerslag kunnen hebben op de evaluatie daar aanleiding toe geven, zijn meerdere functioneringsgesprekken met de leidinggevende noodzakelijk.
>
> Het functioneringsgesprek resulteert in een afsprakennota over bepaalde aandachtspunten. Zowel het personeelslid als zijn leidinggevende ondertekenen de afsprakennota en krijgen er een exemplaar van.”

7. In het evaluatieverslag van 29 december 2014 wordt uitdrukkelijk gewag gemaakt van meer dan dertig tijdstippen, sinds verzoekers ongunstige evaluatie van 20 december 2013, waarop overleg, gesprekken, planningen en besprekingen plaats hadden.

Bij vijf gelegenheden daarvan (op 28 april 2014, 23 juni 2014, 24 juli 2014, 29 september 2014 en 27 november 2014) werd een expliciet “opvolggesprek” gehouden tussen verzoeker, zijn leidinggevende en de gemeentesecretaris. Daarvan is telkens een schriftelijke neerslag opgesteld die ervan doet blijken dat de gesprekken kennelijk het optimaal functioneren van verzoeker en zijn dienst betreffen. De gesprekken zijn als functioneringsgesprekken te beschouwen.

Elk verslag bevat eventuele afspraken en, *in fine*, een rubriek “Algemeen”, voor bijkomende opmerkingen of aandachtpunten geformuleerd door de werknemer of de leidinggevende die niet eerder in het verslag ter sprake kwamen. Het blijkt niet dat op enig moment geweigerd zou zijn nota te nemen van zo een opmerking of aandachtspunt van verzoeker.

De vraag van verzoeker per e-mail van 5 maart 2014, tot het opstellen van een takeninventaris, is uitdrukkelijk en gemotiveerd – zij het

afwijzend – beantwoord tijdens het eerstvolgende opvolggesprek van 28 april 2014, zoals blijkt uit de betrokken nota (p. 2).

Van elk opvolggesprek is de nota waarin het gesprek resulteerde, door verzoeker ondertekend geworden en hij heeft er ook telkens een afschrift van gekregen, zoals zijn stukkenbundel bewijst.

8. Noch schrijft het aangehaalde artikel 57 voor dat een eerste functioneringsgesprek binnen vier maanden na de ongunstige evaluatie van 20 december 2013 moet plaatsvinden, noch is het in strijd ermee dat er tussen de ondertekening van de nota naar aanleiding van het ene functioneringsgesprek en (de mededeling van) het tijdstip van het volgende functioneringsgesprek niet veel tijd ligt, noch gaat het tegen die bepaling in dat niet alle functioneringsgesprekken volgens een identiek stramien zouden zijn verlopen of dat het verslag ervan niet altijd dezelfde *lay-out* had.

Overigens is verzoekers kritiek in dit verband in wezen een loutere herhaling van wat de beroepsinstantie in haar advies van 31 maart 2015 overwoog. Dat advies is in de bestreden beslissing evenwel gemotiveerd tegengesproken. Ten onrechte betrekt verzoeker die motivering van de gemeentesecretaris om niet het advies van de beroepsinstantie te volgen, niet bij het middel.

9. In het licht van wat voorafgaat, valt de Raad van State niet bij dat verzoeker op geen enkel moment de mogelijkheid zou hebben gekregen om zijn tekortkomingen te verbeteren en ten gronde bij te sturen. Het is niet aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij de in het middel aangevoerde bepaling heeft geschonden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 53 van de gemeentelijke rechtspositieregeling van de gemeente Oud-Heverlee.

Volgens verzoeker heeft de gemeentesecretaris niets ondernomen om zijn functioneren te verbeteren. De opvolggesprekken kunnen niet als passende maatregelen worden beschouwd aangezien er geen concrete structurele afspraken werden gemaakt om zijn functioneren te verbeteren. Er werden hem geen instrumenten aangereikt om zijn competenties en functioneren te kunnen verbeteren.

Beoordeling

11. Artikel 53 van de gemeentelijke rechtspositieregeling schrijft voor:

> "De personeelsleden worden geëvalueerd op ambtelijk niveau (art. 115 GD)
> Onverminderd de regeling van de gevolgen van de evaluatie in afdeling IV, onderafdeling II, neemt de gemeentesecretaris naar aanleiding van de evaluatie in voorkomend geval de passende maatregelen met het oog op het verbeteren van de wijze waarop het betrokken personeelslid functioneert (art. 114 GD)."

12. De kritiek in het middel is een herhaling van de zienswijze van de beroepsinstantie.

Evenwel heeft de gemeentesecretaris in de bestreden beslissing tegen die zienswijze onder meer ingebracht dat niet in te zien is waarom de intensieve opvolging en begeleiding door de twee evaluatoren niet als een passende maatregel wordt beschouwd om verzoekers functioneren te verbeteren, dat niet wordt verduidelijkt of spontaan duidelijk is welke andere passende

maatregelen of instrumenten mogelijk waren om verzoekers functioneren te optimaliseren, en dat alleszins verzoeker zich nooit heeft beklaagd over de opvolging van zijn functioneren en de feedback.

Verzoeker gaat daar geheel aan voorbij en betrekt de verantwoording van de gemeentesecretaris niet bij de adstructie van het middel.

13. In de memorie van antwoord verwijst de verwerende partij, ter weerlegging van het middel, "[n]aast de intensieve opvolging", ook nog naar:

> "- De tool voor de opvolging van de werklieden die ter beschikking werd gesteld door het afdelingshoofd, doch niet werd gebruikt.
> - De verschillende door het afdelingshoofd en de schepen opgestelde onderhoudsplannen, doch die onvoldoende werden opgevolgd en geëvalueerd.
> - Het organiseren van het in detail overlopen van alle meldingen [van uit te voeren taken] met de verzoekende partij, twee keer per week, teneinde deze samen met hem in te plannen. Dit terwijl het inplannen en laten uitvoeren zijn taak is."

Verzoekers enige reactie, in de memorie van wederantwoord, is een verwijzing naar zijn repliek met betrekking tot het eerste middel – middel dat, als hiervoor gezien, ongegrond is.

14. Een schending van artikel 53 van de gemeentelijke rechtspositieregeling is in de gegeven omstandigheden niet aangetoond. Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

15. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55 van de gemeentelijke rechtspositieregeling van de gemeente Oud-Heverlee. Verzoeker stelt vast dat het evaluatieverslag van 29 december 2014 enkel een herhaling inhoudt van de feiten of een stand van zaken "zoals aangehaald in de opvolggesprekken". Geen enkele maatregel is ondernomen om

verzoekers functioneren te verbeteren en er zijn hieromtrent geen afspraken gemaakt tussen verzoeker en zijn leidinggevende.

Beoordeling

16. Artikel 55 van de gemeentelijke rechtspositieregeling luidt:

> "De evaluatoren leggen de evaluatie vast in een kwalitatief beschrijvend evaluatieverslag dat het evaluatieresultaat op afdoende wijze onderbouwt."

17. Zowel het evaluatieverslag van 29 december 2014 als de bestreden bevestiging ervan bevatten een kwalitatief beschrijvende evaluatie. Waarom die beschrijvingen en vooral dan de kwalitatieve beschrijving in het achttien bladzijden tellende besluit van de gemeentesecretaris van 24 april 2015 niet toereikend zouden zijn, wordt in het middel niet concreet aangetoond.

Weer beperkt verzoeker zich ertoe te herhalen wat de beroepsinstantie overwoog, zonder bij de uiteenzetting van het middel ook te betrekken wat de gemeentesecretaris in de aangevochten beslissing ter weerlegging aanvoerde.

18. Verzoeker doet niet aannemen dat artikel 55 van de gemeentelijke rechtspositieregeling is geschonden. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op het rolrecht van 200 euro en een aan de verwerende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig december 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Silvan De Clercq	**Johan Lust**